

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Prichard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Geo. Lulchak, President.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Ріб. Домі, на р.и. вулиці Прічард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман. Ю. Лужак, голова.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Prichard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ВСІ НА ДОПОМОГУ НАШІЙ ПРЕСІ.
 (Поміж до всіх українських робітничо-фармерських організацій і їх прихильників.)

Наближається Травень, один із двох місяців в році, в яких все свідоме українське робітництво й фармерство працює для своєї преси. Це один з тих місяців в році, що дає нагоду кожній і кожній з нас послужити поширенню свідомості серед працюючих мас більше і успішніше, як це ми можемо зробити в інший час.

Хто з нас, робітників і робітниць, фармерів і фармерок, що читаємо нашу робітничо-фармерську пресу і розуміємо, як вона допомогла нам стати свідомими, не бажає, щоб її читали всі робітники й фармери, всі робітничі й фармерські? Хто з нас не бажає бачити їх освободжених від темноти, забобонів, пияцтва, всіх поганих і шкідливих навичок та нахилів, звільнених від всіх суспільних п'явок та від впливу капіталістичних агентів?

Власне ці бажання заставляють нас поширювати нашу робітничо-фармерську пресу, бо вона дає працюючим ті користі, яких ми бажаємо. Глиньомі тільки на зріст наших робітничо-фармерських організацій, зміймою той поступ, що його зробило українське робітництво й фармерство в Канаді за час існування нашої робітничо-фармерської преси, а легко переконаємося про її величезне значіння.

Нам всім б'ється ще ясно в пам'яті ті часи, як політичні гієни насміхалися з українських робітників і фармерів в Канаді, що в них не лише голос, але й рідну маму можна купити за чарку горілки; як по містах і фармах не було організацій, газет, книжок, бібліотек; як скрізь буяли п'яні очайдухи; як на темноті українських працюючих мас всякі шахраї робили золоті інтереси. Нині вже не те діється. У нас є скрізь свої робітничі й фармерські організації, будинки, школи, драматичні гуртки, хори, оркестри, бібліотеки; робітники й фармери читають свої газети, книжки, дбають про виховання своїх дітей, добувають кращого життя; капіталістичним агентам, всяким дурніцям і шахраям вже не так легко одурманити українського робітника або фармера.

Як все це сталося? Переміна ця зробилася завдяки нашій спільній, впертій і витривалій праці над освітленням себе самих і других наших товаришів по праці. Одним з найважливіших засобів в тій праці, що допомогли нам у наших досягненнях, була наша преса. А хто дав нам цю пресу? Ми самі її собі збудували. Від уст собі відрали, а склали на друкарській машині, на папір, на кошти видавця газет і книжок. Самі відтак ці газети і книжки розповсюджували серед робітників і фармерів. В цей спосіб ми поширювали свідомість в наших робітничих і фармерських рядах і росла громада тих, що цю працю розгортали все далі й далі.

Нині нас не десятки, сотки, а тисячі. Але, товариші й товаришки, поділи нашу праці так поширилися, робота наша так збільшилася, зросла, що нам і зараз треба всім працювати з такою-ж енергією, з такою-ж запалом, з такою-ж посвятю, як ми це робили в самих початках. Не тільки поде й обсяг нашої діяльності зростає до великих розмірів, збільшилася й перешкоди, які ми мусимо завжди поборювати. Ми не обмежилися і не могли обмежитися тільки працюючи серед самих українських робітників і фармерів; зрозумівши, що вибороти собі кращу долю зможемо тільки в тісній злуці з працюючими інших народностей, ми стали брати участь в трейд-юніях, політичних та кооперативних організаціях то-що. В початках у соціалістичному, а зараз у комуністичному русі передові українські робітники являються навіть піонерами в цій країні. У всіх робітничих і фармерських організаціях українські робітники і фармери стали нині важливим і то прогресивним чинником. Через те на наші організації, особливо на нашу пресу, обрушилася всі ті чинники, що стоять на сторожі панування капіталізму і визиску працюючих.

Саме під цю пору провадиться не перша і не остання кампанія брехні і очеркування проти наших організацій та преси. Буржуазна англійська преса, а подекуди й місцева влада та церковні лиці на допомогу українським панським агентам, атакуючи свідоме українське робітництво й фармерство за те, що воно організується й освіджується. Буржуазія не любить свідомих працюючих, вона хоче бачити їх темними і покритими рабами. Ці напади на наші організації і пресу свідчать власне про їх значіння для нас, працюючих.

Яка-ж повинна бути наша відповідь на ці напади наших ворогів? Найкращу відповідь ми дамо їм, коли зараз візьмемося за належні притрування до травневої кампанії і кожний та кожна з нас з поодиноким повинні вже тепер добре подумати над тим, якими способами в Травні ми найкраще зможемо поширити нашу пресу, придбати як найбільше нових передплатників, зібрати як найбільше пресового фонду, щоб зміцнити цю велику освітлюючу працю, що її так не люблять оборонці капіталістичного ладу і економічної неволі працюючої класи.

Все українське членство Комуністичної Партії Канади повинно вестися перед так в притруваннях до травневої кампанії, як і в її переведенню. Українські агіпроккоми, або ж заряди українських відділів Партії, де ще такі існують не перетворюючись, повинні скрізь взяти на себе ініціативу створення разом з другими нашими братніми організаціями спільних комітетів для переведення травневої кампанії. Де не має партійних організацій, там повинні це зробити ті наші організації, що існують на місцях. Комітети травневої кампанії повинні зареєструватися до місцевого притрування всієї кампанії. Навіть поодинокі гуртки прихильників нашої преси в різних місцевостях, а то й поодинокі читачі повинні заздалегідь упланувати собі, як повести працю в Травні задля поширення наших часописів. У своїх притруваннях найкраще користуватися прикладами тих наших організацій, що вже проголосили в наших часописах пляни кампанії, а також досвідом з минулих кампаній.

Найважливіше, щоб з цим притруванням не опізнатися і бути готовими до праці з самого початку Травня. Атаки ворогів робітничо-фармерської організації і свідомості повинні долати нам завзята і послужити для нас заохотою до ще більш енергійної праці.

Український Агітаційно-Пропагандовий Комітет К.П.К. закликає всіх українських партійних членів та членкинь, всі відділи братніх організацій і всіх прихильників наших організацій і преси дати достойну відповідь ворогам робітничо-фармерського визвольного руху як найширшою широчу участю в травневій кампанії на користь нашої робітничо-фармерської преси.

Нехай гаслом нашим на місяць Травень буде: **ВСІ НА ДОПОМОГУ НАШІЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІЙ ПРЕСІ!**
 За Укр. Агіпрокомом К.П.К.
 М. Попович, секретар.

ТАЙНА ДИПЛОМАТІЯ ЗА РОБОТОЮ.

"Грізна тінь тайної дипломатії затемнює мирні небеса Європи. Дроти континентального телеграфу заповнені секретними шифрованими депешами від урядів до своїх дипломатів.

"Тайна дипломатія ночами просиджує в своїх канцеляріях. Мапа Європи знову увітває з себе шахматну дошку, на якій шахується міліонові маси невинного народу, що нічого й не підозрює."

Ось такий зміст телеграм з Європи, головно з Парижу, до американської буржуазної преси наспів останніми днями. Ті телеграми кажуть, що ще ні одного разу від часу світової війни не працювала так лихорадочно тайна дипломатія, як працює тепер. Ніхто не знає, скільки тайних переговорів тепер ведеться між ріжними державами Європи. Навіть міністерства закордонних справ не знають, що їх недавні приятелі й вороги говорять між собою поза їх плечима.

Конференція розброєння проголосують і відкладають через перешкоду тайну дипломатію. Англія обвинувачує Францію за відкладання конференції, а Франція каже, що відкладання робиться через роботу тайної дипломатії, в якій бере участь пів тузіна держав.

Тисячі слів шифрованих дипломатичних телеграм пролетять ще між Москвою, Парижем і Берном — задля залагодження спору між Радянським Союзом і Швейцарією за вбивство в Женеві радянського представника Воробьєвського кілька днів тому назад.

Радянський уряд категорично відмовився брати участь в конференції розброєння на землі Швейцарії так довго, поки швейцарський уряд не переспить радянської та не заплатити коштів в зв'язі з цим вбивством. Посередником між Швейцарією і Радянським Союзом є французький уряд і капіталісти інших держав бояться, що уряд Бріана при цій нагоді провадитим тайну дипломатію з радянським урядом.

Але ці переговори не загрожують справі миру в Європі. Найбільші комплікації, які криють в собі небезпеку війни, повстають в переговорах про поділ Австрії. Європейські міністерства закордонних справ поінформовані, що Муссоліні спекулює на придручненню до Італії другої частини Тиролю. Між Римом і Білгородом провадиться тайні переговори про цілковитий поділ Австрії між Італією й Югославією.

Ось це в короткі і зміст телеграм з Парижу до американської преси про положення в Європі. Положення, як видно не дуже радужне, що відкрито признають самі буржуазні газети. "Дух Льюкарно" розвітряє. Засідання Ліги Націй розбілося. З конференції розброєння вийде, звичайно, ніш.

Ті, що скажуть про конференцію, одночасно озброюються до зубів: будують арсенали, повітряну флоту, винаходять лучні смерті й страшні трілієві гази та заразливі мікроби. Конференцію вони скакують (як що скажуть) не для розброєння, але щоб вивідати один від другого, як хто зорьбується.

А на зверх лицемірять перед світом.

Трудні часи цілого світа мусять бути на парті, бо капіталістичні уряди-грати країні точуть мечі. Працюючі повинні бути наготові і в слушний час обернути ці мечі проти своїх класових ворогів, а не проти своїх братів по класі.

ЧИЇ ЖІНКИ ПРОТИ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ В АНГЛІЇ.

Перша телеграфічна новинка (страйкувати). Але ось читаємо ми вже телеграму про саму демонстрацію, що жінки майнерів в Англії проголосують страйк проти страйку. Вийде, значить, чоловік на страйк, жінка не варитиме йому їсти.

Кожному свідомому робітникові, що прочитав цю новинку, було дивно з тих жінок майнерів. Адже-ж, коли майнери згодні на злижку плати, то все одно ті жінки не будуть мати що варити...

Друга телеграфічна новинка говорила вже, що жінки майнерів в Лондоні збираються до масової демонстрації. І знову якось воно видавалося загадочним: де в Лондоні зваляся жінки майнерів? Адже-ж ні в Лондоні, ані в його близьких околицях майнів нема. Яким же чудом жінки майнерів опинилися в Лондоні?

Слідуюча телеграма вже дещо більше вясняла. Вона повідомляла, що демонструватимуть в Лондоні жінки робітниць і взагалі жінки (house-wives). А що в Лондоні отих "house-wives" є аж надто багато і поза жінками робітниць, то тут вже справа ставала яснішою. Лишалося побажати, щоб ці жінки застрайкували дома (щоб служницями та кухарками наказали не варити їсти їх чоловікам і взагалі, застрайкували перед чоловіками тим, чим тільки вони можуть за-

з тою жіночою демонстрацією. Трапилось, як бачите, "маленьке недорозуміння": демонстрували проти страйку жінки не майнерів-робітників, але жінки та доньки майнерів-власників. Кажемо, трапилось маленьке непорозуміння, яке все представило в протинному світлі.

Коли-б так демонстрували жінки майнерів, то їх було-б не 25,000, але мільон. А то демонструвало лише 25,000 та й то в п'ять разів це число перебільшено. Хіба що до демонструючих зараховано коні, собаки й їх доглядачів, що пані поприносили їх з ріжних кіноів країни до Лондону на ту проти-майнерську демонстрацію.

Мусії.

ЄВРОПА Й АМЕРИКА.
 (З промови тов. Л. Троцького.)

Продовжуємо далі промову т. Троцького. Не тому лише, що це говорить т. Троцький, а тому, що говорить він так, що не тільки можна сміятися, але ще більше навчитися, які тепер взаїмовідносини між Європою й Америкою.

Ось по цих уривках промови т. Троцького можна найкраще простудіювати міжнародні відносини й загальний стан світового капіталу.

Америка-диктує свою волю Європі — це загальний зміст. Слухайте далі, як воно є.

Ось цим Злученим Державам, які не мають вже на шляху ніяких перешкод, які кожне подорошення недостаточного ім сирцями уважають, як злочине порушення на їх непорушне право висувувати цілий світ — цій новій скажено натискаючій Америці протистоить полідена, роздроблена Європа, бідніша, чим до війни, з тісними рамками ринків збуту, спутана довгами, розкладена антагонізмами й придушена напущеним мілітаризмом.

Безприкрита економічна зверхність Злучених Держав, навіть незалежно від світової політики американської буржуазії, вже не дозволить європейському капіталові піднятися. Американський капіталізм, все більше заганиючи Європу в безвихідне положення, буде автоматично гнати її на шлях революції.

Найсмішніше це викривається на стані Англії. В своєму заокеанському вивозі Англія візирає на Америку, Канаду, Японію, індустриальним розвитком власних колоній. Вистарчить сказати, що на текстильному ринку Індії, англійської колонії, Японія витискає Англію.

А на європейському ринку кожне поширення Англії звукує Німеччину, Францію і навіпаки. Частіше навіпаки: вивіз Німеччини й Франції б'є по вивозі Великої Британії. Європейський ринок не поширюється. В тісних його рамках відбуваються здвиги в один то в другий бік.

В 1925 році Англія ввезла 111 процент довоєнного ввозу, а вивезла 76 процент, довоєнного вивозу. Це означає певну насивність торгового балансу.

Чорчил казав при кінці минулого року, що у него є 12 причин (так і сказав!) для оптимістичного настрою. Перша — стабілізована валюта. А англійський економіст Кейнс показав Чорчилеві, що це означає зниження ціни на 10 процент на ті товари, які Англія вивозить, а значить, відповідне збільшення пасивності балансу.

Друга Чорчилева причина бути оптимістом, це — добрі ціни на вавчук. Дарма! 29 пиянств "Містера Губера значно знизили вавчуковий оптимізм Чорчила.

Третя причина оптимізму — зменшення страйків. Почекаємо до кінця квітня, коли буде переглядяться колективний договір майнерів.

Четверта причина оптимізму — Льюкарно. І раз від разу не легше. Англо-французька боротьба після Льюкарно не тільки не зменшилася, але зросла. Почекаємо і з Льюкарном: курчають рахують в осені.

Решти причини оптимізму перерахувати не будемо: їх ціна на нью-йоркській біржі ще ніш. Цікаво, що "Тайме" написав на цю тему передовицю п. н. "Два лучі надії". "Тайме" скромніший за Чорчила, у него не 12 надій, а тільки два лучі надії, та й ті ікс-лучі, тобто, що стануть під знаком невідомого.

Далі т. Троцький наводить вислови ріжних буржуазних англійських і американських дипломатів про економічний стан Англії. З них наведемо тільки вислів одного, а саме найбільшого англійського корабельного будівничого Джорджа Гонтера, який каже:

"Чи усвідомив уряд (а уряд — це Чорчил з його 12 причинами оптимізму) до самої глибини розпучливість стану англійської промисловості? Чи знає він, що стан не поліпшається? Число наших безробітних і тих, що працюють в повільних темпах, творять 12 1/2 процент працюючих. Наш торговельний баланс хиткий. Наші залізничні і більшість промислових підприємств дають дивіденди з резервів, або зовсім не дають. Ці умовини, якщо будуть продовжуватися, означають банкрутство. Ніякого поліпшення не видно."

Чи видно, чи ні поліпшення — про це подамо в слідуючому числі "У.Р.В."

КОЛЮЧКИ.

"Укр. Роб. Вісти" написали, що кампанія у "Фрі Прес" проти українських робітників і фармерів ведуть українські продажні інтелігенти.

А Рипиндія у відповіді: брешеш, я не писала, то Попович сам на себе написав.

Ну й чого, придбуда, кричиш? "Укр. Роб. Вісти" і в голові ніколи не приходило, що в "Укр. Голосі" працюють інтелігенти.

Редактор "Укр. Голосу" колись писав: вдар об стіл — ножики обізвуться.

"Укр. Роб. Вісти" вдарили українську продажну інтелігенцію, а "Укр. Голос" обізвася.

На редакційній сторінці "Укр. Голосу" лише, що то Попович сам на себе, уявившися до "Фрі Прес" ріжних доносів та перекривавши, що комуністи самі себе прискаржують перед властями, а на 8-ій сторінці пише, що то "чесні" Українці пи-

"Укр. Голос" ставить "Укр. Роб. Вісти" запитання: "Ми хотіли-б довідатися, що властиво є провокація?"

Подивися, Рипиндія, в словарець чужих слів. "Укр. Роб. Вісти" тобі не інформаційне бюро.

Англійські газети розтубіли по цій Канаді, що "македонські, російські і українські комуністи" не дали говорити Милославі Січинському на вічу в Торонто.

А "Укр. Голос" каже, що цему неправда, бо він довідався з "приватних донесень", що на вічу Січинського було все спокійно, тільки... "буха зривалася три рази", а потім була галабурда.

Бог, з любовою патріотичний спокій.

Колі Січинський через костюмаху в горлі не міг по ширості розкрити свого патріотичного серця на вічу в Торонто, то розкрий його перед консервативною англійською газетою.

Дуже "файно" перед нею наговорив.

Цікаво, чому "Укр. Голос" не переддрукував цей патріотичний розмови Січинського?

"Укр. Роб. Вісти" писали, що інформатор "Фрі Прес" є не тільки продажною людиною, але й негуманною, бо поперекривав навіть назви канадійських міст.

Редактор "Укр. Голосу" пояснює нам, як і чому це сталося. Він каже:

"...Інформатор "Фрі Прес" на російській лад читає українську букву "ч" як "с" (через те з Мелісон Гейт робить Melison Geit)".

Виходить, що "Укр. Голос" не тільки знає, хто є інформатором "Фрі Прес", але навіть знає такі подробиці, як той інформатор читає українські букви.

Другим разом, пане редакторе, поінформуйте того інформатора, що українське "г" є "т", а "т" є "г". А то бачите, яких дурниць наробив. Тепер самі мусите пояснювати, як і чому це сталося.

На початку статті редактор "Укр. Голосу" пише, що інформатор "Фрі Прес" не знає добре українських букв і тому з Мелісон Гейт робить Melison Geit, а при кінці той самої, навіть недовгої, статті пише, що тим інформатором є сам Попович.

На початку статті Рипиндія пише, що то комуністична провокація у "Фрі Прес", яку роблять самі комуністи, а при кінці статті запитують, що то є провокація.

Боже греко-православний! якої січки напхав ти в голови рипиндячим інтелігентам!

Куркулечко.

Підчас шангайських подій минулого року Ком. Союз Молоді в Китаю нараховував 2,500 членів, а тепер він має 10 тисяч членів. Минулого року на 2 тис. членів союзу було тільки 20 процент робітників, а тепер у комсомолі є 30 процент молодих робітників.

Зрієт свідомості серед японської молоді показує організація "Пролетарської ліни молоді", що нараховує 4,500 членів.

У Корей є невеличка комсомольська організація. Монгольський союз є некомуністичною, а національно-революційною організацією. В Персії є окремі розпрошені комсомольські групи. В Туреччині рух поки-що вкволий.

В полудневій Африці є невеличка група комсомольців, що головню складаються з білих — Англієць та Голляндців. В Єгипті є невеличка організація в 100 членів. Це, головню, Французи та інші білі.

Хваліться "Укр. Голос" своїми Ісотниками, що українських комуністів можуть поводити "до комуністичного царства на кошті канадійського правительства".

А ви, жовто-блакитні Поопівки, щоб хотіли похитати до свого царства, то — дзуськи! Ви своє царство просвіщали за лонюх табаки.

Зреїткою — для Ісотників не держави треба, а псиріи.

Хваліться "Укр. Голос" своїми Ісотниками, що українських комуністів можуть поводити "до комуністичного царства на кошті канадійського правительства".

А ви, жовто-блакитні Поопівки, щоб хотіли похитати до свого царства, то — дзуськи! Ви своє царство просвіщали за лонюх табаки.

Зреїткою — для Ісотників не держави треба, а псиріи.

Хваліться "Укр. Голос" своїми Ісотниками, що українських комуністів можуть поводити "до комуністичного царства на кошті канадійського правительства".

А ви, жовто-блакитні Поопівки, щоб хотіли похитати до свого царства, то — дзуськи! Ви своє царство просвіщали за лонюх табаки.

Зреїткою — для Ісотників не держави треба, а псиріи.